

No són animals, van dir les coses

De Gemma Rodríguez

PERSONATGES

Amb forma humana

MARE

PARE

FILL

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA

VEÏNS

POLICIA

Coses

PORTA

DIARI

CORTINES

MISTOS

FINESTRA

CLAUS

COL·LEGUES

CINTURÓ

CALÇOTETS

ROBA DE LA MARE

LLENGUA DEL FILL

COCA DE LLARDONS

PARETS

RELOTGE

SOFÀ

TELEVISOR DEL PARE I LA MARE

El menjador d'un pis petit. El pare i la mare seuen a taula. Acaben de dinar. El pare llegeix el diari. La mare pela una peça de fruita.

MARE.- He sentit la porta. *(Pausa)* Què passa amb el noi?

PARE.- No passa res amb el noi.

MARE.- T'hi has barallat.

PARE.- No.

MARE.- I doncs què li passa?

PARE.- I jo què sé. Té setze anys.

MARE.- I per això ha de clavar un cop de porta.

PARE.- Ja hi parlaré.

MARE.- Digue-li que deixi estar les portes.

PARE.- T'he dit que ho faré.

MARE.- Van costar molts diners.

PARE.- Només és una porta.

MARE.- Un coi de porta que va costar molts diners.

PORTA.- Sóc una porta cara, jo.

Silenci.

MARE.- S'ha enfadat.

PARE.- Què?

MARE.- El noi.

PARE.- Suposo, no ho sé.

MARE.- Què li has dit?

PARE.- No li he dit res.

DIARI.- Aquesta dona no calla mai?

PARE.- Té setze anys.

MARE.- I què?

DIARI.- Estarà enfadat fins als divuit.

PARE.- Només és un coi de porta.

PORTA.- Sóc una porta cara, jo.

PARE.- Hagués pogut cremar les cortines.

PORTA.- Una merda de cortines.

MARE.- (*Al pare*) Com dius?

PARE.- Dic que el teu fill hagués pogut cremar les cortines.

CORTINES.- Com se suposa que ens ho hem de prendre, això?

MARE.- A tu et sembla normal?

PORTA.- Una merda de cortines.

MARE.- Trobes normal que el teu fill cremi unes cortines?

PARE.- Només dic que ho hagués pogut fer, que al barri hi ha nans de la seva edat que ho fan i que ell no ho ha fet.

T'esveres per una ximpleria.

MARE.- No és cap ximpleria.

PARE.- Per un cop de porta. Veus?

El pare dona un cop de porta.

PORTA.- Ai.

PARE.- Jo també puc fotre un cop de porta.

MARE.- Doncs jo cremaré les cortines.

CORTINES.- Sí, home.

DIARI.- Sortireu als diaris.

PARE.- Em sembla molt bé.

CORTINES.- Però que us heu begut l'enteniment?

MARE.- Vés a cagar.

La mare surt cap a la cuina. El pare reprèn la lectura del diari. Truquen a la porta.

CORTINES.- Truquen.

PORTA.- Truquen.

PARE.- Truquen!

*La mare entra amb una capsa de mistos i va cap a les cortines.
Encén un misto.*

PARE.- Què fas?

MARE.- Cremar les cortines

CORTINES.- Socors!

MISTOS.- Fot-li que som catalans!

PARE.- Que ets boja?

MARE.- Per què? El barri és ple de nanos que ho fan.

DIARI.- Ja veig el titular.

PARE.- Vols parar?

DIARI.- “Dona embogida crema cortines”.

*El pare s'aixeca i va cap a la mare. Forcegen. Les cortines es-
pantades es llencen damunt de la finestra.*

CORTINES.- (a la finestra) Obre't.

FINESTRA.- (a les cortines) Què foteu?

CORTINES.- (a la finestra) Volem saltar.

PARE.- (a la mare) Deixa estar això.

FINESTRA.- (a les cortines) Deixeu-me estar.

MARE.- (al pare) No em dóna la gana.

MISTO.- (Canten) “Madrid se quema, se quema Madrid”

CORTINES.- (a la finestra) Deixa'ns sortir.

PARE.- (a la mare) Deixa estar les cortines.

MARE.- No és cap ximpleria.

PARE.- No faig broma.

MARE.- Dignes que no és cap ximpleria.

CORTINES.- (*al pare*) Digue-ho.

PARE.- No és cap ximpleria, contenta?

CORTINES.- (*a la mare*) Ja ho ha dit.

PARE.- I ara deixa estar les cortines.

*La mare apaga el misto i torna a seure. Les cortines respiren.
Truquen.*

PORTA.- Truquen.

PARE.- No penses obrir?

MARE.- No espero ningú.

DIARI.- Jo tampoc però és obvi que hi ha algú.

Tornen a trucar.

PORTA.- Què faig?

DIARI.- No sé perquè es molesta a comprar-me.

MARE.- (*al pare*) S'equivoquen.

Tornen a trucar.

FINESTRA.- No s'equivoquen.

PORTA.- Puc obrir?

CORTINES.- Obre, collons.

PARE.- Collons de dona. Deixa estar la fruita i ves a obrir.

La mare deixa estar la fruita i va cap a la porta. Obre. Entra el fill.

FILL.- M'he deixat les claus.

MARE.- S'ha deixat les claus.

PORTA.- Tanco?

El fill busca les claus i s'acosta a les cortines.

CORTINES.- (*Al fill*) No te m'acostis.

FILL.- (*A la mare*) On són les meves claus?

MARE.- Per què les vols?

FILL.- Són meves.

MARE.- El teu pare t'ha de dir una cosa.

FILL.- (*Troba les claus*) Ja les tinc.

CLAUS.- Merda, ens ha trobat.

FILL.- Marxo.

MARE.- No m'has sentit?

FILL.- Què?

MARE.- El teu pare

FILL.- Ja t'he sentit. Què passa?

PARE.- La teva mare vol que tractis bé les portes.

FILL.- Genial.

PARE.- Ho faràs?

FILL.- Les tractaré de puta mare.

CORTINES.- I què passa amb les cortines?

PORTA.- No sóc una merda de cortines jo.

PARE.- (*al fill*) No vull que parlis així.

FILL.- Vale.

PARE.- M'has sentit?

FILL.- Ho sento.

PORTA.- No mereixo que se'm tracti com si fos una merda de cortines.

PARE.- Vinga, ves.

MARE.- (*al pare*) Què fas?

PARE.- (*a la mare*) Què passa?

FILL.- Me'n vaig.

CLAUS.- Merda, avui no pensàvem sortir.

MARE.- (*al pare*) És tot el que li has de dir?

PARE.- (*a la mare*) Què més li he de dir?

CORTINES.- (*als pares*) Parleu de les cortines.

MARE.- (*al fill*) On vas?

FILL.- Foto el camp.

MARE.- Ves a la teva habitació.

FILL.- Vull sortir.

MARE.- Estàs castigat.

FILL.- Castigat. Per què?

MARE.- Ja ho has sentit.

PORTA.- Tanco?

FILL.- Què collons he fet?

PARE.- No parlis així a ta mare.

PORTA.- Tanco o deixo obert?

FILL.- Em castiga i no he fet res.

MARE.- Has donat un cop de porta.

FILL.- És per la merda de la porta?

PORTA.- Sóc una porta cara, jo.

PARE.- No parlis així.

FILL.- Només he donat un cop.

MARE.- El teu pare diu que estàs enfadat. Diu que encara sort que no has cremat les cortines.

CORTINES.- Vull sortir d'aquí.

FILL.- (*al pare*) Això li has dit?

MARE.- Diu que el barri és ple de nanos que sí que ho fan.

FILL.- (*al pare*) Però tu de què vas?

PARE.- T'he dit que no parlis així.

FILL.- Tu no saps res del barri.

PARE.- Sé el que cal saber.

FILL.- Saps una merda.

MARE.- Vigila com parles.

FILL.- No surt mai, què sap ell del barri?

PARE.- Surto per anar a treballar.

FILL.- Us passeu el dia aquí tancats.

MARE.- Anem a comprar.

FILL.- I una merda.

PARE.- Què t'he dit?

FILL.- Jo me les piro.

PARE.- T'estic parlant.

MARE.- Deixa estar les claus.

CLAUS.- Gràcies.

FILL.- M'esperen els col·legues.

COL·LEGUES.- Hem quedat.

PARE.- Ara ja no.

CLAUS.- Deixa'ns damunt de la tauleta.

FILL.- Sou uns merdes.

PARE.- Què has dit?

FILL.- Que sou uns merdes. Uns merdes i uns animals.

PARE.- Ara et fotré una pallissa.

MARE.- Deixa estar el noi.

El pare es treu el cinturó.

PARE.- Et passaran les ganes de contestar al teu pare.

MARE.- Deixa estar el cinturó.

PARE.- Ara veuràs.

CINTURÓ.- Va sí, fotem-li una pallissa.

FILL.- Sou pitjor que les rates.

PARE.- Qui ho diu?

FILL.- Tothom.

PARE.- Aquells teus col·legues que ensenyen els calçotets?

CALÇOTETS.- Molem un *mazo*.

MARE.- (*al pare*) Deixa estar el cinturó.

PARE.- (*a la mare*) Tu calla.

CINTURÓ.- Tia, aparta que li fotrem una pallissa.

MARE.- (*al fill*) Demana perdó al teu pare.

FILL.- No vull.

MARE.- Ara!

FILL.- Ha començat ell amb la merda de la porta.

PORTA.- Jo no hauria de ser aquí. Sóc una porta cara, jo, una porta com cal.

FILL.- Tothom diu que sou una merda.

MARE.- Això no és veritat.

FILL.- I que feu pudor.

CORTINES.- Tios, ens hauríem de relaxar.

MARE.- Jo faig pudor?

PARE.- Deixa, que li fotré una castanya.

MARE.- Contesta'm. La teva mare fa pudor?

FILL.- La teva roba sempre fa pudor.

ROBA DE LA MARE.- És aquesta merda de sabó que fa servir.

FILL.- Tothom ho diu. Sou bruts i feu pudor.

PARE.- D'on ho has tret, això?

FILL.- No t'importa.

PORTA.- Jo m'obro.

PARE.- Tanca la porta.

CINTURÓ.- Et fotrem una pallissa que no oblidaràs mai.

MARE.- Ens sentiran els veïns.

CINTURÓ.- I què si ho fan?

VEÏNS.- Trucarem a la policia.

POLICIA.- No vindrem. No hi anem mai en aquell barri.

MARE.- Deixa que se'n vagi.

PARE.- Vull que em digui d'on ho ha tret, això.

MARE.- Tant se val d'on ho ha tret.

FILL.- Ho ha dit la veïna.

MARE.- Mossega't la llengua.

LLENGUA DEL FILL.- Ai.

VEÏNS.- Quina veïna?

PARE.- Quina veïna?

FILL.- La dels pèls de bruixa.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- (*Als veïns*) Què mireu vosaltres?

MARE.- S'ho inventa.

PARE.- (*l'amenaça amb el cinturó*) Si em dius mentides.

CINTURÓ.- Estomaquem-lo.

FILL.- L'he sentida. He sentit com ho deia.

MARE.- Menteix.

PARE.- Què deia?

FILL.- Que sembleu micos.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Jo no ho he dit, això.

FILL.- Que tots dos veniu d'un continent de micos i que us hauren de tancar dins d'una gàbia.

MARE.- T'ho estàs inventant.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- (*Als veïns*) S'ho inventa.

FILL.- No ho faig.

PORTA.- Jo tanco.

FILL.- L'he sentida al replà. He obert la porta i l'he sentida.

PARE.- I què hi feia al replà?

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Volia ser amable.

MARE.- És una dona encantadora i tu un mentider.

FILL.- És veritat.

MARE.- La dona ha pujat a portar una coca.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Els he dut una coca de llardons.

PARE.- Jo no he vist cap coca.

COCA DE LLARDONS.- (*per cridar l'atenció*) Eo!

PARE.- On és?

COCA DE LLARDONS.- Sóc a les escombraries.

MARE.- Ens l'hem menjada.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- No sabia què eren els llardons.

MARE.- Era una coca petita.

COCA DE LLARDONS.- Sóc una coca immensa.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Però què han de saber si es passen
el dia allà tancats.

PARE.- (*Al fill*) Per què dius mentides?

FILL.- Jo sé el que he sentit.

MARE.- Ets un mentider.

FILL.- Això tu.

MARE.- I un mal educat.

PARE.- Demana perdó a la teva mare. Que no m'has sentit.

FILL.- Demano perdó.

PARE.- Mira que te la foto.

FILL.- Em perdones, mama?

MARE.- Jura'm que no diràs més mentides.

FILL.- No diré més mentides.

MARE.- Ho jures?

FILL.- Ho juro.

MARE.- Va, ves.

VEÏNS.- Que no estava castigat?

PARE.- Fot el camp d'una vegada.

MARE.- I vigila la porta.

Massa tard. El fill dona un cop de porta.

PORTA.- Ai.

MARE.- És un bon nano.

PARE.- És un delinqüent.

COCA DE LLARDONS.- I ella una mentidera.

El pare seu a taula i agafa el diari.

PARE.- Em podies haver deixat una mica de coca.

MARE.- No era gaire bona.

COCA DE LLARDONS.- Sóc una coca boníssima.

MARE.- L'he menjada per compromís.

COCA DE LLARDONS.- M'has llençat a les escombraries, porca mentidera.

PARE.- És ben boja aquesta gent. Fa deu anys que som veïns d'escala i en tot aquest temps no ens han dit ni mitja paraula..

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- No es relacionen amb ningú.

PARE.- Amb prou feines hola i adéu.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Deuen parlar amb les parets.

PARETS.- I què, si ho fan? No estem empestades.

PARE.- I ara de sobte la veïna ens porta una coca.

COCA DE LLARDONS.- Sóc una coca enverinada, jo.

PARE.- I no volia res més?

COCA DE LLARDONS.- Dignes la veritat.

MARE.- Volia ser amable.

COCA DE LLARDONS.- Volia que li netegés la casa.

PARE.- Això està bé.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Així es relacionaria amb algú.

COCA DE LLARDONS.- S'ha empenyat com una mona.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- S'ha posat feta una fera.

COCA DE LLARDONS.- Ha dit que li pagaria.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Una quantitat raonable.

COCA DE LLARDONS.- Cinc euros.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Cinc euros per no fer res no està gens malament.

COCA DE LLARDONS.- Per mi has pagat quatre vegades més, porca garrepa.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Però aquesta gent no vol treballar.

COCA DE LLARDONS.- I és clar l'ha engegada.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- M'ha dit una cosa castellana molt lletja.

COCA DE LLARDONS.- I a mi m'ha llençat a les escombraries.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Però jo no he dit que siguin animals. Només dic que hi ha qui diu que semblen micos.

La veïna dels pèls de bruixa mira els veïns i busca la seva complicitat. Els veïns callen.

VEÏNA DELS PÈLS DE BRUIXA.- Jo sé el que he sentit.

La veïna dels pèls de bruixa marxa. Els veïns també s'escapoleixen.

PORTA.- Quina hora és?

RELOTGE.- Tres quarts.

SOFA.- Que no poseu la tele?

DIARI.- Estem llegint.

CORTINES.- Fan el Cor de la Ciutat.

MARE.- Quina hora és?

PARE.- Tres quarts.

La mare agafa el comandament i engega la tele. Expectació, les coses de la casa volen veure el Cor. Però el que sentim és la melodia de Pasi3n de Gavilanes. Decepci3n general.

TELEVISOR DEL PARE I LA MARE.- Merda. S3c una tele catalana, jo.